

Stadin Trossi

2/16

HELSINGIN MERIPELASTUSYHDISTYS
HELSINGFORS SJÖRÄDDNINGSFÖRENING

***Kaikki muuttuu hetkessä
Maakravusta Meripelastajaksi
Matosaareen laituri turvasatamaksi***

STADIN TROSSI 2/16

STADIN TROSSI on Helsingin Meripelastusyhdistyksen jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Seuraava lehti ilmestyy elokuussa.

STADIN TROSSI är Helsingfors Sjöräddningsförenings medlemstidning som utkommer fyra gånger per år.

Nästa tidning utkommer i augusti.

Julkaisija / Utgivare:

Helsingin Meripelastusyhdistys
Helsingfors Sjöräddningsförening ry

Päätoimittaja / Chefredaktör:

Jukka-Pekka Lumilahti lehti@hmpy.fi
p. 050 350 9195

Toimitus / Redaktion:

Jukka-Pekka Lumilahti, Sami Korppi,
Mika Back, Nina Hiltunen, Pinja Hentunen,
Mikael Andersén, Christian Kurtén ja
Tuula Hakkola

Paino / Tryck:

Kopio Niini, Helsinki Painos / Upplaga:
3600 kpl / st ISSN-L 0788-401X
ISSN 0788-401X (painettu)
ISSN 1798-8365 (verkkoversio)

Kansi/Pärm:

Saara Höyden toimii vapaaehtoisena
meripelastajana PV Mikrologissa.
Kuva Markku Tamminen

Helsingin Meripelastusyhdistys
Helsingfors Sjöräddningsförening ry
Matosaari / Maskholmen, Jollas,
PL 66, 00101 Helsinki, p. 050 571 3940
www.meripelastus.fi/helsinki

Tässä numerossa

Ruorin takaa – Bakom rodret
Uudet jäsenet

sivut 4–5

Matosaaren uusi laituri
Kiireetöntä apua Trossi-palvelunumeron kautta

sivut 6–7

Otteita talven ja kevään tapahtumista

sivut 8–11

Kaikki muuttuu hetkessä

sivut 12–15

Maakravusta meripelastajaksi
Trossen-servicenumret ger hjälp
Svensk resumé

*sivut 16–18
sidan 19
sidorna 20–21*

Keltaisen huvilan herkkukeittiö

sivut 22–23

Meripelastuksen hälytysnumero
Sjöräddningens alarmnummer
0294 1000
(pvm tai mpm – Ina eller msa)
www.raja.fi

Suunnitelma, varasuunnitelma, hätäsuunnitelma

Harvoin kaikki menee kuten elokuvissa, mutta onneksi suunnitelmaa voi muuttaa tai sitten ottaa käyttöön kokonaan toisen suunnitelman. Mutta entä jos varasuunnitelmakin menee pieleen?

Pelastusveneen päällikkö tekee jokaisessa meripelastustehtävässä pelastussuunnitelman. Se rakentuu käytettävissä olevien tietojen perusteella vastaten kysymyksen: ”Miten tehtävä saadaan hoidettua mahdollisimman turvallisesti ja tehokkaasti?” Pelastussuunnitelman lisäksi hän tekee aina myös varasuunnitelman. Molemmat suunnitelmat käydään miehistön kesken lävitse ennen pelastustoimiin ryhtymistä, jolloin varasuunnitelmaankin on helppo siirtyä. Päällikkö miettii etukäteen myös kolmannen, eli hätäsuunnitelman. Se on selkeästi yksinkertaisempi ja vastaa kysymyksen: ”Miten pelastan oman miehistön sekä mahdollisesti hädässä olijat mahdollisimman nopeasti?”

Kolmen suunnitelman ajatus sopii myös turvalliseen veneilyyn. Perussuunnitelma on selkeä, ja se on luonnostaankin kaikilla mukana olevilla tiedossa. Varasuunnitelma puolestaan sisältää esimerkiksi reitin ja määränpään muutoksia sekä ajatuksen, ettei matkaan lähdetä lainkaan. Hätäsuunnitelma puolestaan nousee arvoon arvaamattomaan, jos jotain on pahasti mennyt pieleen. Sen avulla on helpompaa toimia esimerkiksi onnettomuudessa. Hätäsuunnitelmassa voi olla esimerkiksi ajatukset avun hälyttämisestä, vuodon torjunnasta sekä veneen jättämisestä.

Suunnitelmista tulee yleensä mieleen paksut pumaskat paperia. Hienon tekstin sijaan on oleellisempaa pohtia hetki vaihtoehtoja.

Turvallista kesää!

Plan, reservplan, nödplan

Sällan går allt som på bio men lyckligtvis kan man ändra sin plan eller ta i bruk en helt annan plan. Men om reservplanen inte heller fungerar?

Räddningsbåtens befälhavare gör upp en räddningsplan för varje räddningsuppdrag. Den byggs på den information som finns tillgänglig och svarar på frågan: ”Hur kan uppdraget genomföras möjligast säkert och effektivt?” Förutom räddningsplanen gör hen alltid också en reservplan. Båda planerna diskuteras med besättningen före räddningsuppdragets utförande vilket gör det lätt att övergå till reservplanen. Befälhavaren tänker på förhand också ut en tredje plan, en nödplan. Den är klart enklare och svarar på frågan: ”Hur räddar jag min egen besättning och eventuella nödställda så snabbt som möjligt?” Tanken med tre planer passar också med säkert sjöliv. Grundplanen är klar och naturligtvis känner alla som är med till den. Reservplanen innehåller förändringar i rutt och mål samt tanken att men inte alls far ut. Nödplanen blir mycket värdefull om något gått riktigt fel. Med den är det lättare att agera t.ex. vid en olycka. I nödplanen kan ingå tankar om att anropa tillägghjälp, tätning av läckor samt att överge båten.

Ordet plan för ofta tanken till tjocka pappersbuntar. I stället för fin text är det väsentligt att en stund fundera över alternativen.

En säkert sommar!

Jukka-Pekka Lumilahti
Puheenjohtaja /Ordförande
pj.helsinki@messi.meripelastus.fi

Uudet jäsenet, tervetuloa tukemaan toimintaamme

Ahtiainen Matti	Helsinki	Koskimäki Päivi	Helsinki	Rautiainen Pekka	Helsinki
Härmänmaa Antti	Helsinki	Koskinen Risto	Helsinki	Reinikainen Laura	Helsinki
Anttonen Pekka	Helsinki	Kosonen Tuomas	Helsinki	Rokka Arvo	Kirkkonummi
Antti Autio	Vantaa	Kourula Jari	Espoo	Rossi Toni	Helsinki
Dahlström Jim	Helsinki	Kurenniemi Antti	Helsinki	Rutanen Vesa	Helsinki
Di Chiara Bernardo	Espoo	Kurri Teemu	Helsinki	Saarelainen Tapio	Helsinki
Ekholm Jukka	Vantaa	Laukkanen Janne	Vantaa	Saarnio Arto	Helsinki
Eskelinen Niko	Helsinki	Löv Raine	Helsinki	Salminen Ari-Jukka	Helsinki
Hedström Kurt	Kauniainen	Menna Sari	Helsinki	Salminen Lauri	Vantaa
Heimberg Mia	Helsinki	Mustajärvi Juha	Helsinki	Samooja Kimmo	Helsinki
Hemminki Jari	Vantaa	Nieminen Anssi	Järvenpää	Siitarinen Jasu	Helsinki
Honkala Anitta	Vantaa	Niinikorpi Sami	Vantaa	Siljamäki Esa	Helsinki
Hukkanen Hannu	Vantaa	Norrbäck Hannu	Vantaa	Slotte Jens	Helsinki
Hurskainen Tero	Helsinki	Nummila Markus	Helsinki	Sormunen Ari	Helsinki
Hyrki Lauri	Espoo	Nummila Pia	Espoo	Strang Jan	Helsinki
Iisalo Risto	Helsinki	Nuotio Tuomas	Helsinki	Sääski Ville	Helsinki
Ikävalko Iska	Helsinki	Nuotsalo Tomi	Helsinki	Tikka Tomi	Vantaa
Isotalo Mikko	Helsinki	Nurminen Tapio	Helsinki	Tikka Topi	Helsinki
Lindström Jani	Helsinki	Nuutinen Tarmo	Sipoo	Timgren Martti	Helsinki
Jokinen Timo	Vantaa	Ollila Juhani	Helsinki	Varjonen Tommi	Helsinki
Jokiniemi Jukka	Helsinki	Packalen Stig	Helsinki	Veijalainen Jarkko	Helsinki
Joutsen Jyrki	Helsinki	Piispa Toni	Helsinki	Vidjeskog Linda-Charlotta	Helsingfors
Järvinen Heikki	Helsinki	Pohjola Sonja	Helsinki		
Karilahti Mika	Helsinki	Puhakka Teemu	Helsinki	von Bruun-Riegels Sebastian	Helsinki
Karvonen Henri	Helsinki	Pulkkanen Jarkko	Helsinki		
Kettunen Ari	Järvenpää	Pyynönen Ari	Helsinki	Vuonokari Paavo	Helsinki
Kinnunen Tero	Helsinki	Pöyry Eerika	Helsinki	Vuorio Joonas	Helsinki
Kirjonen Juha	Vantaa	Raatikainen Pasi	Helsinki	Vänttinen Lasse	Kerava
Kirsi Matti	Vantaa	Ramstedt Kenneth	Helsinki	Åberg Ilkka	Helsinki
Koivula Kalervo	Kaarina	Rasa Tommi	Kerava		
Kokko Teemu	Helsinki	Rask Heidi-Maria	Vantaa		

Matosaaren meripelastusaseman uusi laituri sijoittuu saaren koillispuolelle.
Kuva: Rajavartiolaitos / Kaj Jahnsson

Matosaareen uusi laituri

Matosaaren meripelastusaseman pikkulaituri uusi- taan alkukesästä. Nykyinen pelastusaseman koillis- puolella oleva meren päälle ylettyvä pistolaituri ly- hennetään, ja tilalle saadaan kelluva laituri. Laiturin valmistajaksi valittiin suomalainen Lip Lap -laituri, jonka Vilho-malliston raskas muoviputkiponttonilai- turi modifioitiin pelastuskäyttöön soveltuvaksi. Laituri on tarkoitettu turvasatamaksi pelastus- ja avustustehtävissä olleille veneille sekä tilapäiseksi kiinnityspaikaksi pelastusasemalle tuleville vieraille. Lisäksi laituria voidaan käyttää muun muassa pelas- tautumis- ja uintikoulutuksessa. Pelastusveneiden kotisatama säilyy jatkossakin Matosaaren länsipuol- lella olevassa päälaiturissa. Uuden pikkulaiturin myö- tä myös laiturin yhteydessä olevat poijut uusitaan. Ensi kesänä kiinnittyminen Matosaareen on entistä helpompaa, joten tervetuloa vierailulle.

Avunpyynnöt hätätilanteissa

0294 1000 (meripelastus)	112 (sisävesillä)
------------------------------------	-----------------------------

Trossi-palvelu: 0800 30 22 30

Kiireetöntä apua Trossi -palvelunumeron kautta

Suomen Meripelastusseura otti toukokuun alus- ta käyttöön Trossi-jäsenille suunnatun palvelu- numeron. Numero on tarkoitettu kiireettömien tehtävien välittämiseksi Meripelastusseuran yk- siköille. Kiireellisissä tai epäselvissä tapauksissa kannattaa jatkossakin soittaa merellä meripelas- tuksen hälytysnumeroon 0294 1000 sekä sisäve- sillä yleiseen hätänumeroon 112.

Trossi-palvelunumeroon voi soittaa niissä ongel- matilanteissa, joissa kyseessä ei ole vaaratilan- ne eikä avun saamisella ole kiire. Kiireettömiksi tehtäviksi voidaan katsoa kuuluvan esimerkiksi satamaan tai saareen kiinnittyneiden veneilijöi- den auttaminen silloin kun niihin ei liity ihmisten pelastamista.

Palvelunumeron tarkoitus on vähentää nykyisiä veneilijöiltä suoraan pelastuslaitosten päivystäjille tulevia soittoja sekä aiheettomasti hätäkeskuk- seen tulevia soittoja. Trossi-palvelunumero 0800 30 22 30 päivystää ympäri vuorokauden (24/7), ja siihen soittaminen on käyttäjälle maksutonta. Numero on käytössä 1.5.–30.10. välisen ajan, ja se toimii myös ulkomailta.

Ihmishenkien pelastaminen on merellä hädässä olevalle aina ilmaista. Meripelastustehtävät joh- detaan Rajavartiolaitoksen meripelastuskeskuksis- ta. Sen sijaan omaisuuden pelastaminen ei kuulu meripelastukseen, ja siitä tulevat kustannukset laskutetaan usein avun tarvitsijalta. Suomen Me- ripelastusseuran ja sen jäsenyhdistysten Trossi- palvelun avulla, jäsenet saavat maksutonta apua matkan katkettua äkillisesti.

Trossiin kuuluvat mm.

- *hinaus lähimpään satamaan, mihin on saata- vissa korjauspalveluita*
- *apu korjaajan ja veneen väliaikaisen säily- tyspaikan hankkimisessa*
- *vastaavat palvelut Ahvenanmaalla, Ruot- sissa, Norjassa ja Tanskassa (Tanskassa vain rajatulla alueella)*
- *meri- tai järvipelastusyhdistyksen jäsenyyttä*
- *Suomen Meripelastusseuran jäsenlehti neljä kertaa vuodessa*
- *Helsingin yhdistyksen jäsenenä myös yhdis- tyksen Stadin Trossi-lehti neljästi vuodessa.*

Trossi on jokaisen veneilijä kunnia-asia, sillä se mahdollistaa myös pelastusveneiden toimin- nan todellisissa hätätilanteissa. Lisää tietoa Trossista löytää Meripelastusseuran sivuilta www.trossi.fi.

Keräilyharvinaisuuksia tarjolla

Pelastusvene Rautauomasta sekä Mikrolog III:sta on teetetty keräilytarroja, joita jaetaan kesän aikana eri tapahtumissa. Tule hakemaan omasi ennen kuin loppuvat. Myös Espoossa innostuttiin asiasta, joten heidänkin Emmi ja West House -pelastusveneistä on saatavilla samanlaiset tarrat.

Tuonneko pitäisi mennä?
Kuva: Sebastian Nilsson-Ollandt

Naskalit ovat ehdoton väline pelastautumisessa.
Kuva: Sebastian Nilsson-Ollandt

Otteita talven ja kevään tapahtumista

Kaj Johansson Aava R:n ruorissa
rakettiammuntaharjoituksessa.
Kuva: Sebastian Nilsson-Ollandt

Raketit täyttivät taivaan Espoossa

Helmikuun 28. päivänä punaiset raketit täyttivät jälleen taivaan, kun Espoon ja Helsingin Meripelastajat järjestivät hätärakettiammunnat. Tällä kertaa pitopaikkana oli Espoon Mellsten. Taivaalle ammuttiin koulutuksen jälkeen yli 400 rakettia ja ainakin saman verran soihtuja. Turvatehtävistä ja alueen siivoamisesta vesillä vastasi Aava R, joka laskettiin rakettiammuntoja varten veteen. Talvipurjehduksista taitaa tulla Aavalle jo perinne, sillä viime vuonnakin Aava oli vedessä rakettiammuntojen aikaan.

Kevätkokous

Kevätkokous järjestettiin 14.3. Vartiolentolaivueen Helsingin tukikohdassa. Vuosikertomuksen, tilinpäätösten ja vastuuvapauksien lisäksi tilaisuudessa jaettiin Meripelastusseuran myöntämiä palkitsemisia.

Ansiomitalin saivat:

Anssi Heikkilä
Pinja Hentunen
Nina Hiltunen
Tuula Lumilahti
Heikki Luoto
Kalevi Nikunen
Matti Pouhakk
Mikko Pätäri
Eero Söderholm

Ansiomerkin saivat:

Mika Back
Katja Blomqvist
Juhapekka Hietala
Vesa-Matti Mitra
Sebastian Nilsson-Ollandt
Pasi Pouri
Sampo Rajala

Helsingin Meripelastusyhdistys onnittelee kaikkia palkittuja!

Mitä junnut edellä

13.3. Matosaaren meripelastusasemalle kerääntyi joukko nuoria jännittyneissä tunnelmissa. Koulutuksen aiheena oli jäihin putoaminen ja sieltä pelastautuminen. Vaikka jäät olivatkin hupenneet kovaa tahtia, Matosaaren länsipuolelta löytyi vielä harjoitukseen sopivaa jäätä. Ensin käytiin teoriassa lävitse, miten jäälle pääsee vedestä, naskalien merkitys, oikeanlaiset poistumiset, kun on päästy takaisin jäälle sekä se, mitä pitää ottaa huomioon, jos kaveri putoaa jäiden läpi. Sitten puettiin pelastautumispuvut päälle ja siirryttiin itse asiaan, jäälle. Hylkeen lailla nuoret ponnistivat kukin vuorollaan pois vedestä, ja sen jälkeen pyörimällä päästiin takaisin kantavalle jäälle.

Nuoret jäistä pelastautumistreenissä.
Kuva: Sebastian Nilsson-Ollandt

Sitä aikuiset perässä

Lankalauantaina 26.3. oli aikuisten vuoro kerätä rohkeutta ja lähteä kokeilemaan, kuinka jäistä pääsee takaisin maalle. Harmillisesti jäät olivat nuorten treeneistä muuttuneet siten, että avovesi kolkutti aivan Matosaaren päälaituria. Laitureiden kohdalla olikin sitten vielä kestäväää jäätä. Näin ollen varsinaista putoamisefektiä ei päästy kokeilemaan, mutta muuten treenit onnistuivat erinomaisesti.

Käsisoihtuja käytetään opastamaan pelastajat paikalle.
Kuva: Sebastian Nilsson-Ollandt

Rautauomaa lasketaan veteen huhtikuussa.
Kuva: Sebastian Nilsson-Ollandt

Kevät tuli – veneet veteen

Rautauoma, Mikrolog III ja Aava R laskettiin veteen Tolkkisissa 21.4. Parin päivän päästä ne ajettiin Matosaareen ja valmisteltiin kesäkautta varten. Mikrolog III saatiin meripelastusvalmiuteen vappuaattona, Rautauoman kausi alkoi muutamaa päivää myöhemmin.

Vapaaehtoiseksi meripelastajaksi

Tänä vuonna pääkaupunkiseudulla uusia meripelastajia ottavat Helsingin yhdistys sekä Meripelastusasema 1. Uusia tulokkaita haki mukaan toimintaan yli neljäkymmentä, jotka lähes kaikki haastateltiin. Haastattelun jälkeen vuorossa oli teoriakoulutusta sekä Boot Camp Matosaareissa. Boot Campin tarkoituksena on näyttää millaisesta harrastuksesta on kyse, jotta varsinaisessa koulutuksessa ei tulisi yllätyksiä eteen. Boot Campin perusteella valitaan varsinaiseen toimintaan mukaan tulevat toukokuun tulokaskurssille. Kurssin jälkeen pääsee kansimiesharjoittelijaksi, ja näin vapaaehtoisen meripelastajan ura alkaa.

Boot Campilla tutustuttiin pelastautumiseen.
Kuva: Oskar Krogell

Kevät tuli, ensimmäinen tehtävä

Meripelastusseuran uudesta trossi-palvelunumerosta soitettiin PV Mikrolog III:n päivystävälle päällikölle vappupäivänä: Länsitoukilla veneen ankkuri köysineen oli pudonnut meren pohjaan. Mikrologin päällikkö soitti avuntarvitsijalle. Hän kertoi, että oli veneilemässä ensimmäistä kertaa talven jälkeen. Telakalla ankkuriköysi oli ollut poissa kelalta, eikä sitä oltu kiinnitetty takaisin. Ankkuroitaessa koko köysi oli hävinnyt meren pohjaan. Vaikka tehtävä ei varsinaisesti kuulukaan Trossi-palvelun piiriin, päätti Mikrologin päällikkö lähteä partioajon yhteydessä katsomaan, pystyisikö veneilijää auttamaan. Kello 12.25 Mikrologin miehistö oli matkalla ja kello 12.36 jo Länsitoukissa. Mikrologin miehistö koitti naa-ramalla saada ankkuria pelastettua, mutta uponnut ankkuri ei tarttunut naaraan kiinni. Lopulta ankkuripaikka merkattiin tarkkaan ylös, jotta se on myöhemmin tarvittaessa löydettävissä.

Solmut kuuluvat merimiestaitojen perusteisiin ja niitä opiskeltiin myös Boot Campilla huhtikuussa. Kuva Oskar Krogell

Rautauoma ja Mikrolog III omassa elementissään vesillelaskun jälkeen.
Kuva: Sebastian Nilsson-Ollandt

Purjeveneellä letku halki

Tulokaskoulutusviikonloppuna 14.5. PV Mikrolog III oli miehitettynä Matosaareissa. Kello 16.02 Meripelastuslohkokeskus Helsinki (MRSC Helsinki) hälytti sen Pihlajasaaren edustalle: telakalta matkalla ollut purjevene oli saanut konevian ja hätäkiinnittynyt jääpoijuun. Jääpoijuun, tai muihin merenkulun turvalaitteisiin ei normaalisti saa kiinnittyä, hätätilanteessa lisävahinkojen estäminen on kuitenkin tärkeää. Mikrolog lähti välittömästi paikalle. Kahdenkymmenen minuutin matkan jälkeen Mikrologin miehistö näki purjeveeneen. Sen masto oli vielä nostamatta, joten purjehtiminen ei olisi edes

ollut sillä mahdollista. Tutkimuksissa selvisi, että jäähdytysletku oli haljennut ja vesi valui suoraan pilssiin. Kun konetta ei käytetty, ei myöskään vuotoa ollut. Näin vettä ei tullut lisää veneeseen, eikä Mikrologin miehistön tarvinnut sitä tyhjentää. Mikrologin miehistö hinasi purjeveeneen lähellä olevaan turvasatamaan, joka tällä kertaa oli myös purjeveeneen kotisatama. Kello 17.00 tehtävä oli suoritettu ja Mikrolog lähti takaisin Matosaareen.

Kokosi: Jukka-Pekka Lumilahti

Jäälauttojen välistä löytyi useampikin meripelastaja aikuisten jäistä pelastautumisharjoituksessa.
Kuva: Markku Tamminen

Kevätkokouksen jälkeen tutustuttiin Rajavartiolaitoksen uuteen Meripelastushelikopteriin.
Kuva: Meripelastuskuvapalvelu

Kaikki oli vielä hyvin, kun aurinko paistoi.

Kaikki muuttuu hetkessä

Kylmä ja sateinen toukokuu ei veneilijöitä vesille viime vuonna juuri houkutellut. Sunnuntaina 31.5. aurin-
gonpaiste antoi kuitenkin toivoa paremmasta. Vuosaaresta lähti purjehtimaan lähti puinen purjeverene, jonka kipparina toimi **Peter Korhonen**. Miehistönä olivat hänen sukulaismiehensä sekä Korhosen yksi kaveri. Lisäksi kyydissä olivat mukana sukulaismiehen tyttö sekä kaverin tytär. Tarkoitus oli nauttia sunnuntaisesta päivästä Helsingin edustalla. Peterille alue oli erittäin tuttu, olihan hänellä monen vuoden purjehduskokemus. Muilla kokemusta ei juuri ollut ja mukana olleet alle kymmenvuotiaat tytöt olivatkin vesillä ensimmäisiä kertoja elämässään.

Myös Mikrolog III oli lähtenyt sunnuntaina vesille. Tällä kertaa päällikkönä toimi **Markku Tamminen** ja kansimiehenä **Sebastian Nilsson-Ollandt**. Lisäksi mukana olivat juuri tulokaskurssilta valmistuneet **Saara Höyden** sekä **Maria Arvonen**. Miehistön ajatuksena oli tehdä Helsingin edustalle iltapartio, jossa samalla perehdytettäisiin uusia tulokkaita toimintaan.

Ennen iltaseitsemää Peter Korhonen käänsi purjeverneensä keulan takaisin kohti kotisatamaa. Päivä oli ollut mukava, mutta taivaalle kerääntyneet pilvet ennustivat huonoa. Vuosaaren entisen telakan väylällä Peter luovutti ruorin sukulaismiehelleen ja he kävivät yhdessä läpi, mistä mentäisiin. Kun kaikki oli selvää, Peter käynnisti veneen moottorin ja lähti itse laskemaan keulapurjetta. Peter keskittyi täysin purjeiden laskuun, kunnes valtava pamaus ja äkkipsähdys saivat hänet katsomaan ympärilleen. Vauhtia tapahtumahetkellä oli ollut viisi-kuusi solmua. Peter tiesi heti, että he olivat ajaneet Huomenlahjan ja Uutelan välissä oleville kiville. Peter ei kuitenkaan käsittänyt, miten he olivat joutuneet kiville, tarkoitus oli mennä Huomenlahjan toiselta puolen.

Pitkäkölinen vene oli noussut kivien päälle ja kallistunut uhkaavasti. Lohtua tilanteeseen toi, ettei vene tunnut vuotavan. Lapsista tilanne sen sijaan tuntui erittäin pelottavalta, ja heillä alkoi olla merkkejä paniikista. Tämä vaikutti luonnollisesti myös muihin ja levottomuus veneessä alkoi levitä. Peter yritti irrottaa venettä

Aurinkoinen ilta sai myös Mikrolog III:n miehistön partioajolle.

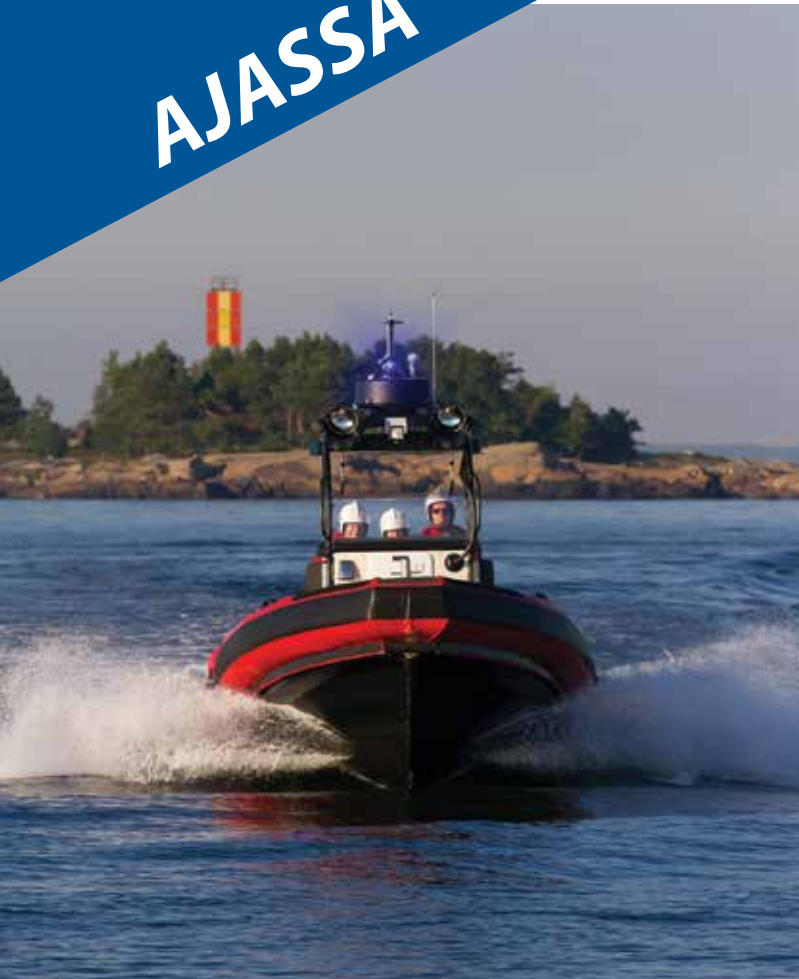
kiviltä moottorilla, mutta se ei hievahtanutkaan. Tilanne synkistyi entisestään, kun alkoi sataa vettä ja samalla myös ilman lämpötila laski selvästi.

Mikrolog III oli juuri alittanut Hevossalmen sillan, kun Meripelastuslohkokeskus (MRSC) Helsinki kutsui sitä Viranomaisverkko VIRVE:llä kello 19.07. Peter Korhonen oli hetkeä aiemmin tehnyt hätäilmoituksen meripelastuksen hälytysnumeroon 0294 1000 ja MRSC Helsinki päätti antaa tehtävän Mikrologille. Kyseessä oli selkeä hätätilanne, joten miehistö laittoi Mikrologin veneen sinivilkut päälle, veneen keula käännettiin kohti Vuosaarta ja vene kiihdytettiin täyteen vauhtiin. Matka onnettomuuspaikalle kulki Hevossalmen lävitse, Viipurinkiven ja Villingin eteläpuolen kautta. Reittivalintaa Tamminen perusteli nimenomaan sillä, ettei halunnut aiheuttaa lisävahinkoja ahtaammilla Villingin pohjoispuolen väylillä.

Tilanne purjeverneessä tuntui hetki hetkeltä huononevan. Lapsilla oli selkeästi kylmä, eivätkä he uskaltaneet mennä suojaan purjeverneen sisätiloihin. Helpotus oli suuri, kun Peter Korhonen ja muut veneessä olijat näkivät kello 19.18 jonkun nopean veneen saapuvan täyttä

vauhtia heitä kohti. ”Muistan ajatelleeni, että tulipas apu nopeasti perille”, muistelee Peter Korhonen tapahtumaa, kun hänelle selvisi nopean veneen olevan Mikrolog. Mikrologin miehistöllä ei ollut vaikeuksia löytää paikalle, sillä koordinaatit onnettomuuspaikalle olivat selkeät, eikä lähistöllä ollut muita veneitä. Alun perin Tamminen oli ajatellut, että he yrittäisivät ensin irrottaa Mikrologilla purjeverneen karilta. Kun he pääsivät paikalle, tilanne muuttui kuitenkin nopeasti purjeverneen heilahduksen vuoksi. Heilahdus sai purjeverneessä olleet tytöt itkemään hysteerisesti. Mikrolog ajettiin kallellaan olleen purjeverneen viereen, mutta lapset eivät uskaltaneet siirtyä pois kallellaan olevasta purjeverneestä. ”Työt pelkäsivät putoavansa mereen”, kuvailee Korhonen tilannetta. Onneksi Mikrologin miehistö sai rauhoiteltua lapsia, jolloin tytöt sekä seurueen miehet saatiin rauhallisesti ja turvallisesti siirrettyä purjeverneestä pelastusveneeseen.

Tilanne oli uusi myös ensimmäisillä Mikrologin partioajoilla mukana olleille Marialle ja Saaralle. Yht’äkkiä partioajo oli muuttunut hoitotehtäväksi, kun kylmissään ja paniikissa olleille lapsille piti löytää suojaa ja lämmikettä. Molemmat lapset käärrettiin Mikrologin

Mikrolog III evakuoii karille ajaneesta veneestä matkustajat. Kylmettyneet lapset kiedottiin punaiseen avaruusalakanaan lisäkylmettymisen estämiseksi.

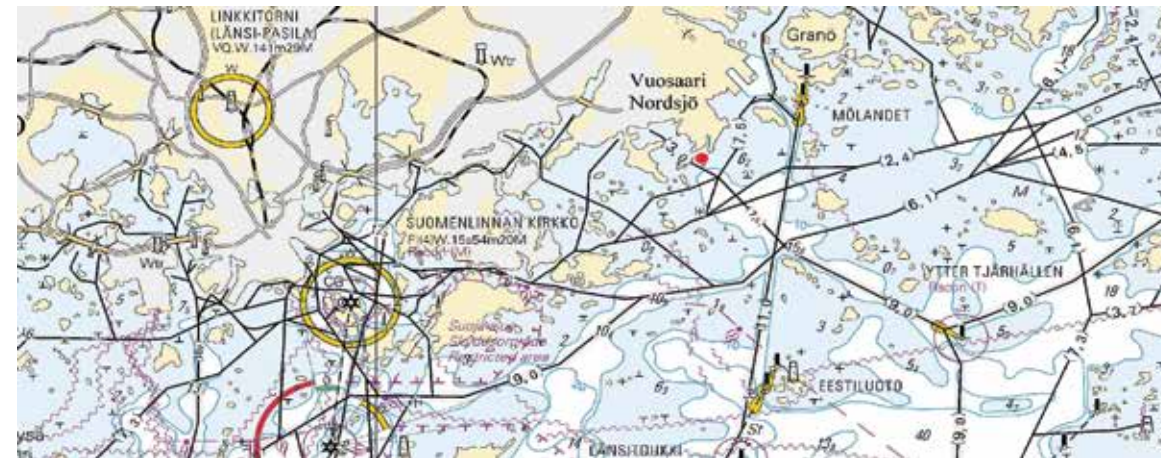

varusteisiin kuuluviin avaruusalakanoihin, kylmettymisen estämiseksi. Maria ja Saa-ra keskittyivät myös lasten rauhoittami-seen, jolloin tilanne alkoi heidän osaltaan hieman rauhoittua.

Peter Korhosen jäätyä yksin purjevenee-seen, vene keveni sen verran, että se alkoi heilua vapaammin kivien päällä. Hetken päästä vene olikin jo irti, ja Peter meni veneen sisälle katsomaan uudestaan vauriot. Mitään näkyvää ei kuitenkaan ollut havaittavissa, joten Peter käynnis- ti moottorin uudelleen ja lähti ajamaan kohti kotisatamaa. Mikrolog seurasi vä- hän matkan päästä purjevenettä samalla, kun lapsia rauhoiteltiin ja lämmitettiin edelleen. Onneksi matka kotisatamaan oli lyhyt, ja jo puolen tunnin päästä häly- tyksestä koko tapahtuma oli ohitse.

Peter Korhosen veneessä kaikki pitävät aina pelastusliivejä yllä. Ne olivat päällä nytkin. Peter on miettinyt monta kertaa, miten ihmeessä vene lopulta kiville jou- tui. "Vaikka kävimmekin ajettavan reitin lävitse ruorinvaihdon yhteydessä, niin todennäköisesti sukulaismies sekoitti saaret keskenään. Toinen vaihtoehto on, että oikea ja vasen menivät sekaisin. Syyl- lä ei kuitenkaan ole merkitystä, sillä mi- nun olisi pitänyt olla tarkkaavaisempi ja varmistaa, että sukulaismies käsitti reitin kuten minä", Korhonen pohtii. "Veneelle varsinaisia vahinkoja ei tapahtumasta tul- lut. Pari naarmua keularautaan toki tuli, mutta ei niitä edes huomaa, jos ei oikein etsi", kertoo Korhonen. Jokainen kokee tilanteet omalla tavallaan. Toisille esimer- kiksi vaikka veteen putoaminen jättää ar- vet loppuelämäksi, toinen taas pitää sitä seikkailuna. Tytöille tapahtumasta jäi kui- tenkin ikävät muistot. "Tytöt eivät enää vesille sinä kesänä halunneet lähteä. Täy- tyy tänä vuonna koittaa houkutella heitä uudestaan purjehtimaan, toivottavasti heidän mielensä olisi jo muuttunut", toteaa Peter Korhonen.

Teksti: Jukka-Pekka Lumilahti
Kuvat: Peter Korhonen ja Markku Tamminen

Karilleajo tapahtui Vuosaaren edustalla, Uutelan eteläpuolella.

©Liikenneviraston lupa nro LIVI/3576/07.03.01/2016

Kesäristikko

Ristikon laatija: Tuula Lumilahti

	Purjeveneessä	-kuna	Peli- paikka	Karmit	Kesä-	Iki-	Peli
	Kaupun- ki	Itiökasvi	Etu-	Pesuaaine Dick Dalen sinkku			
	Puu- hata					Bulldog	
	Sarvi- pää				Loksah- televat		Ei vieraat
Koriseva	↓	Tililtä	-peikko	Toukilla			
Tuoksu				Kivinen Minigolf- Lepo			
Juna- A=U			Koirilla Renki				
ASIAT			Ilmaista				Kylpy- tynnyri
			Kappalemitat Radiotunnusta Ibsenin nainen				
MERENKULKU- KAUPUNKI	Nainen ZZZ X2			Turve- firma	Aurin- gonju- mala	Kukka- seppe- leet	
		Sebas- tian Tyttö -s		Sini-			
Positiivi- sla			Pedon tekemä				
Luotsaa Sevilla FC:tä Y=0				Sauna-			
LÄÄK. KIELI							

Oikeat vastaukset voit katsoa sivulta www.meripelastus.fi/helsinki

Maakravusta Meripelastajaksi

Viime vuonna **Saara Höydén** oli menossa kaverinsa kanssa venemessuille. Kaverin matka messuille kesti suunniteltua pidempään, eikä Saara malttanut odottaa messujen ulkopuolella. Sisällä hän oli jo kävellyt meripelastajien osaston ohi, kun jokin sai Saaran kääntymään. Sille tielle Saara Höydén on sitten jäänyt.

Helsinkiläisen Saara Höydénin lapsuuden koti löytyy Töölöstä, jonka rannoilla hän tottui pienestä pitäen leikkimään. Vasta muutama vuosi sitten koti vaihtui Arabianrantaan. Saaran muuttaessa omaan kotiin Arabianrannassa, perhesiteet säilyivät läheisinä. Parhaimmillaan koko perhe asuikin samassa talossa, sillä Saara ja hänen veljensä asuivat saman rapun eri kerroksissa ja vanhemmat naapurirapussa. Nyt veli on muuttanut kauemmas, mutta vanhemmat asuvat edelleen lähellä. Järjestely sopi Saarelle mainiosti, sillä näin hänen yhdeksänvuotiaalle länsiylämaan terrieri Ässälle löytyi tarvittaessa helposti hoitopaikka. Ässän taloon tuleminen oli kaikkea muuta kuin selvää, sillä kaikki tapahtui pitkän pohdinnan tuloksena. Alun perin koirarodun oli ajateltu olevan aivan toisenlainen, mutta sitten Saaran äiti ihastui pihalla kulkeneeseen ruskeaan terrieriin. Saara alkoi viettää enemmän ja enemmän aikaa koiran kanssa, ja kun se seuraavana kesänä sai pentuja, oli aivan selvää, että yksi pennuista saisi kodin Saaran luota. Ruskeaa ei Ässästä kuitenkaan tullut, sillä emon väri oli muuttunut valkoiseksi jo ensitapaamisen jälkeisessä pesussa. ”Koiraa on äidin poika, mutta mun mies”, kuvailee Saara Ässän merkitystä itselleen. Ja sen kyllä huomaa, sillä haastattelun ajan Saara istuu kotisohvallaan Ässän tuhistessa kainalossa.

”Meri on minulle kuin toinen koti”

Veneilykokemusta Saaralla ei nuoruudessaan vielä kertynyt. ”Kävimme pari kertaa isän kaverin RIB:illä grillilemmassa jossain saarella”, Saara kuvailee. 18-vuotiaana hän teki kavereiden kanssa päivän mittaisen reissun RIB:illä, mutta siihen veneilyt olivat aikoinaan jääneetkin. Sen sijaan meri Saaraa on aina kiehtonut, ja se on tuntunut hänelle kuin toiselta kodilta. ”Meripelastuksen kautta minulle on tullut mahdollisuus päästä merellä pintaa syvemmälle”, sanoo Saara.

Saaran meripelastusura alkoi heti venemessujen jälkeen tulo-kashaastatteluissa. Keväällä 2015 pääkaupunkiseudun yhdistykset järjestivät meripelastukseen tutustumisen, eli Boot Campin Matosaaren meripelastusasemalla, ja heti perään alkoikin jo tulokaskurssi. ”Kurssilla opeteltiin muun muassa pelastautumista, tulipalon sammuttamista, merimiestaitoja, ensiapua eli paljon kaikkea, mitä meripelastuksessa eteen voi tulla”, kuvailee Saara alkutaivaltaan vapaaehtoisena meripelastajana. Alkukesästä Saara sai kansimiesharjoittelijan nimityksen, ja niin hän pääsi mukaan pelastusveneiden partioajolle. Yksi tehtävä on jäänyt erityisesti Saaran mieleen: ”Olimme Mikrologilla kesällä partioajossa, kun näimme veneen, joka vaikutti olevan eksyksissä. Menimme sen viereen, mutta veneessä olivat eivätkä tuolloin tarvinnut apua. Jatkoimme partioajoja ja olimme jo palaamassa Matosaareen, kun meidät hälytettiin. Kohteena oli sama vene, jota olimme aiemmin käyneet katsomassa. Nyt vene ei kuitenkaan ollut enää ohjailtavissa, sillä siitä puuttui syystä tai toisesta peräsin. Olosuhteet olivat myös muuttuneet huonommiksi ja meillä oli iso työ saada vene hinaukseen. Juuri kun kaikki näytti olevan hyvin, veneen kannella ollut mies horjahti ja oli pudota mereen.

Valkoinen länsiylämaan terrieri Ässä on oleellinen osa Saaran elämää.

Meripelastuksen myötä Saarassa on herännyt kiinnostus tekniikkaa kohtaan.

Monet Saaran työt ja harrastukset liittyvät turvallisuuteen.

Varauidimme jo katkaisemaan hinausköyden kirveellä ja lähtemään häntä pelastamaan. Kuin ihmeen kaupalla mies sai kuin saikin pidettyä itsensä veneessä. Saarten suojaan päästyämme tilanne rauhoittui, ja vene sekä siinä olleet ihmiset saatiin vietyä turvasatamaan.”

Saara on koulutukseltaan lähihoitaja. Hän haluaa kuitenkin elää hetkessä ja täysillä valloittaen maailmaa pala kerrallaan. Pari vuotta sitten hän sai työkaverin kanssa ekstempore ajatuksen matkasta Milanoon. Ja niin seuraavana palkkapäivänä ostettiin liput, ja matkasta tulikin ikimuistoinen. Hieman samasta syystä Saara siirtyi vuoden vaihteessa aivan toiselle alalle, kun hän alkoi myydä turvallisuuskoulutuksia yrityksille. Toisinaan Saaran löytää myös vanhempiansa turvatuotteita maahantuovasta ja turvallisuuskoulutusta antavasta yrityksestä. Meripelastuksen lisäksi hän harrastaa muun muassa tanssimista. ”Oikeastaan en koe tanssia harrastukseksi, vaan se on osa elämäni”, kuvailee Saara.

Toisinaan työt haittaavat harrastusta. Näin kävi viime vuonna myös Saaralle. Loppukesästä työt verottivat aikaa niin, ettei harrastukselle jäänyt niin paljon aikaa kuin hän olisi toivonut. Tänä kesänä Saara on kuitenkin suunnitellut olevansa jälleen aktiivisempi, sillä veri vetää merelle. Meren lisäksi meripelastukseen vetää myös hänen hoitajaluontonsa. **Auttamisen halu asuu syvällä Saaran sisällä.**

Teksti: Jukka-Pekka Lumilahti

Kuvat: Markku Tamminen

”Haluan elää hetkessä ja täysillä”

Saara Höyden
Rautauoman ja Mikrologin
kansimiesharjoittelija
Lähihoitaja, töissä turvallisuusalan
koulutusta myyvässä yrityksessä
Motto: kaikki on asenteesta kiinni

Trossen-servicenumret ger hjälp vid icke-brådska situationer

Finska Sjöräddningssällskapet tog i början på maj i bruk ett servicenummer för Trossenmedlemmar. Numret är avsett för förmedlande av icke-brådska uppdrag till Sjöräddningssällskapet enheter. I brådska eller oklara situationer lönar det sig fortfarande att till havs ringa sjöräddningens alarmnummer 0294 1000 samt på insjöarna till det allmänna nödnumret 112.

Man kan ringa Trossen-servicenumret i problemsituationer där det inte är fråga om fara och det inte är brådska att få hjälp. Icke-brådska uppdrag kan anses vara t.ex. att bistå båtförare vars båt är i hamn eller förtöjda vid en holme när det inte är fråga om att rädda människoliv.

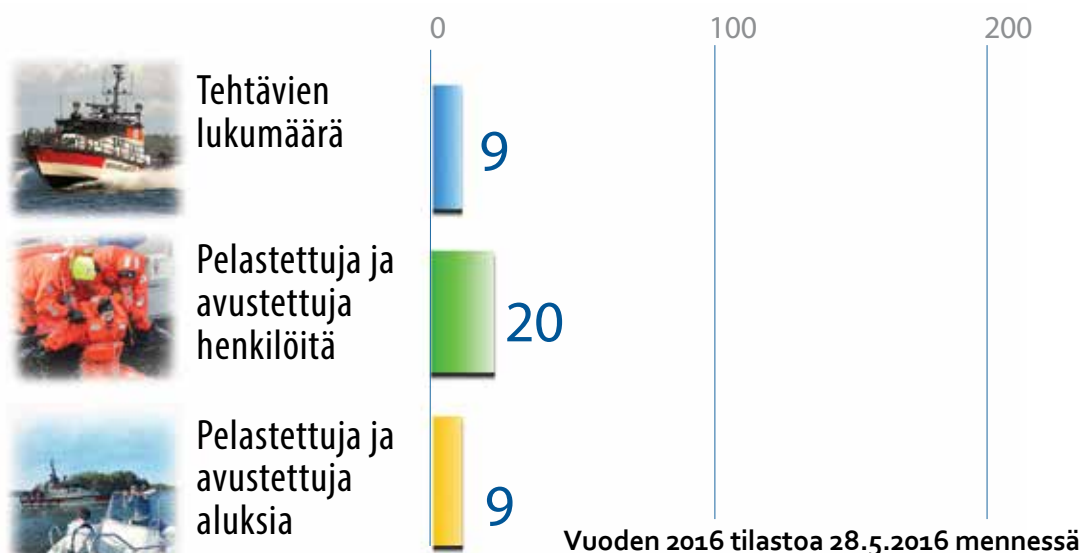
Avsikten med servicenumret är att minska det nuvarande antalet direkta samtal till räddningsbåtarnas dejour samt onödiga samtal till nödcentralen. Trossen-servicenumret är 0800 30 22 30 och dejourerar dygnet runt (24/7) och samtalen är avgiftsfria. Numret är i bruk 1.5.-30.10. och man kan ringa också från utlandet.

Räddandet av människoliv till havs är alltid gratis för den nödställda. Sjöräddningsuppdrag leds av Gränsbevakningsväsendets sjöräddningscentraler. Däremot hör räddandet av egendom inte till sjöräddning och kostnaderna för detta debiteras ofta av den som behövt hjälp. Genom Finska Sjöräddningssällskapet och dess medlemsföreningars Trossentjänst får medlemmarna avgiftsfri hjälp vid avbrott i resan. Till Trossen hör bl. a.

- bogsering till närmaste hamn där reparationstjänster kan erhållas
- hjälp med att hitta en reparatör och en tillfällig plats för båten
- motsvarande tjänster på Åland, i Sverige, Norge och Danmark (i Danmark bara på ett begränsat område)
- medlemskap i en sjöräddningsförening (till havs eller på en insjö)
- Finska Sjöräddningssällskapet tidning fyra gånger i året
- Som medlem i Helsingfors Sjöräddningsförening också föreningens tidning Stadin Trossi (tvåspråkig) fyra gånger i året.

Trossen är en hederssak för varje båtförare för den möjliggör också räddningsbåtarnas verksamhet vid verkliga nödsituationer. Mera information om Trossen på Sjöräddningssällskapet sidor www.trossi.fi

Vuoden 2016 tilastoa

Maskholmens sjöräddningsstation firar i år 30-års jubileum. Båten som stod vid bryggan år 2007 heter nuförtiden PV Aktia och har Porkkala som hemhamn.

Maskholmens huvudbyggnad är från slutet av 1800-talet.

Ny brygga till Maskholmen

Den lilla bryggan vid Maskholmens sjöräddningsstation förnyas i början på sommaren. Den nuvarande bryggan som sträcker sig mot nordost ovanför vattenytan förkortas och ersätts med en flytande brygga. Till leverantör har valts den finska Lip-Lap vars tunga plaströrspontonbrygga modell Vilho modifierats för sjöräddningsbruk.

Bryggan är avsedd som nödhamn för båtar som varit på räddnings- och hjälpuppdrag samt som tillfällig förtöj-

ningsplats för sjöräddningsstationens gäster. Bryggan kan också användas vid räddnings- och simskolning. Sjøräddningsbåtarnas hemmahamn blir fortfarande huvudbryggan på västra sidan av Maskholmen. I samband med den nya lilla bryggan förnyas också bojarna vid bryggan.

Nästa sommar är det ännu enklare att förtöja vid Maskholmen: Välkommen på besök!

Trossenkampanjen på sommaren

Helsingfors Sjøräddningsförening ordnar en Trossenkampanj i juni. Kampanjen går ut på att dela ut Trossenbroschyrer i båtar som är förtöjda vid klubbhamnar. Broschyrerna sätts i en väderbeständig plastpåse och sätts fast i båtens förräcke med gummiband. Tillstånd att dela ut broschyrerna har erhållits av föreningarnas kommodorer. För kampanjen har föreningen anställt två 14-18-åringar och en myndig projektledare. Målsättningen är att dela ut 5 000 broschyrer i båtar som inte redan är Sjøräddningssällskapets Trossenmedlemmar och på det sättet få Helsingfors Sjøräddningsföreningens Trossenmedlemsantal att stiga betydligt.

Broschyrutdelarna kommer till båtklubbarna med ungdomsskolningsbåten Aava R den 6.-17.6. mellan klockan 8 och klockan 17. De kan igenkännas på Sjørädd-

ningssällskapets kläder. Du kan lugnt komma fram och prata om den frivilliga sjöräddningen samt hämta dina egna samlarfäster hos utdelarna. Trossenmedlemmarna är Helsingfors Sjøräddningsföreningens viktigaste finansieringskälla för nästan två tredjedelar av inkomsterna kommer därifrån. Med medlemmarnas hjälp kan föreningen hålla räddningsbåtarna i skick samt utföra räddnings- och hjälpuppdrag. Sjøräddningsuppdrag utförs alltid avgiftsfritt för den nödställda. Räddning av egendom är däremot inte en del av sjöräddningen. Med Trossenmedlemskapet försäkrar du dig om att vid ett avbrott i resan bogseras din båt till närmaste hamn där den kan lyftas upp eller repareras. De frivilliga sjöräddarna hjälper också till med att hitta en reparatör samt med andra problem som uppstår vid ett avbrott i resan

Maskholmen på 1990-talet

Maskholmens sjöräddningsstation 30 år

År 1986 hyrde föreningen Maskholmen av Helsingfors stad för sjöräddningsstationen. Före detta hade Helsingfors Sjøräddningsförening ingen egen sjöräddningsstation utan endast bryggplatser i Nordsjö vid Vuosaaren Venekerhos hamn samt vid Norra Kajen i Helsingin Moottorivenekerhos hamn. Det var litet besvärligt då man vid ett alarm först måste ta reda på i vilken hamn båtarna befann sig. Också skolningen och förvaringen av utrustning led av oändamålsenliga utrymmen.

Maskholmens historia sträcker sig ända tillbaka till Krimkriget för då anslöts holmen till Jollas i Degerö och där byggdes ett kustartilleribatteri. Meningen var att, tillsammans med batteriet på Sandhamn, skydda Helsingfors mot fiender som ankommer från öster. Därtill fungerade Maskholmens västsida som skyddad ankarplats för den ryska flottans fartyg. Efter Krimkriget byggdes en sommarvilla på Maskholmen. Denna villa finns fortfarande kvar och fungerar som huvudbyggnad för sjöräddningsstationen. På 1920- och 1930-talet byggdes en större villa i jugendstil på ruinerna av fästningarna i södra ändan av Maskholmen. I detta sammanhang byggdes också förråd, strandbastu samt andra mindre byggnader. Trädgårdsarkitekten Paul Olsson planerade

villans trädgård. Tyvärr förstördes villan i en eldsvåda på 1960-talet och endast ruinerna kvarstod. Dessa kan fortfarande ses på den södra ändan av holmen.

När föreningen år 1986 kom till Maskholmen var byggnaderna i relativt dåligt skick. Under årens lopp har skicket förbättrats genom de reparationsarbeten som föreningen har utfört. År 2010 fick man ett länge efterlängtat tilläggsutrymme då manskapsbyggnaden färdigställdes. Huset var den första nybyggnaden på holmen på nästan åttio år. Byggnaden planerades med respekt för skärgårdstraditionen och målades med rödmylla och omfattar manskapets kläd- och tvätt- rum samt torkrum för utrustningen. Samtidigt anslöts Maskholmen till stadens vatten- och avloppsnät och så fick man äntligen den länge saknade vattenklosetten till sjöräddningsstationen. Maskholmen sjöräddningsstations placering har visat sig mycket lyckad ur sjöräddnings- uppdragens synpunkt. Majoriteten av uppdragen som föreningens räddningsbåtar har utfört är under 10 sjömil från sjöräddningsstationen. Det går också att snabbt förflytta sig till vattnen utanför Helsingfors via Hästnässundet, via Viborgsstenen ut på öppna havet eller via Villingesundet till vattnen öster om Helsingfors.

Samlarrariteter erbjuds

Det har tillverkats samlardekaler med bilder av räddningsbåtarna Rautauoma och Mikrolog III och de delas ut vid olika tillfällen under sommaren. Avhämta dina innan de tar slut. Också Esbo kom med så det finns likadana fäster med räddningsbåtarna Emmi och Westhouse.

Keltaisen huvilan herkkukeittiö

Tämän vuoden toukokuussa oli enemmän kesäpäiviä kuin koko viime kesänä yhteensä. Niinpä kesäravintolatkin avasivat kautensa poikkeuksellisen aikaisin. Testiryhmämme suuntasi kokkansa kohti Espoon Iso Vasikkasaareen sijaitsevaa Gula Villan.

1800-1900-luvun taitteessa rakennettu keltainen huvila, Gula Villan, on yksi Espoon suosituimpia veneilykohteita. Siihen nähden ravintolan laiturin on melko pieni, tilaa on noin 15 veneelle, joista kolme on aisa- paikkoja ja loput pitkän köyden vaativia poijupaikkoja. Rantautumisen ohjeet kannattaa katsoa tarkasti ravintolan nettisivuilta. Muuten ravintolareissu voi päättyä ennen alkua Trossi-hinaukseen.

Espoon Iso Vasikkasaari on nimensä mukaisesti iso. Se on yksi Espoon ulkoilusaarista ja fasilitetit ovatkin saareen hyviä. Niihin kannattaa tutustua saaren nettisivuilla. Saareen ja ravintolaan pääsee kesäsyyskuussa myös reittiveneellä.

Mutta se ravintola ja se ruoka

Gula Villan oli vasta aloittelemassa kauttansa, kun istuimme pihaterassilla sijaitsevaan pöytään. Lähes kaikki ulkoalueen pöydät olivat varattuja ja tunnelma oli espoolaisen keskiluokkainen ja rento. Jälkimmäiseen auttoi pihabaarin radiosta leppoisasti soinnut reggae.

Ruokalista oli sopivan monipuolinen, tosin korvasienirisottoa ei sinä päivänä ollut ja hampurilainen oli ankkahampurilainen. Päädyimme perinteisiin mamas köttbullar -annokseen ja lämminsavulo- hisalaattiin.

Odottelun aikana katsastimme huvilan sisätilat, jotka olivat tilavat ja tyylikkää. Paikka oli kuin tehty kesähäitä varten. Ulkona oli paitsi kesäterassi ja baari, myös aitaus tulevia kesälampaita varten ja nurkan takana siisti wc.

Ruokamme saapui nopeasti ja se sekä ylitti että alitti odotukset. Lihapulla-annos oli yksi parhaita ikinä, kun taas salaattiannoksen salaatti oli nähnyt tuoreimmat päivänsä ja salaattikastike oli turhan kitkerää. Itse lohi oli erinomainen. Vaikka tunteet vaihtelivat annoksen mukaan, jäi jälkimaku hyväksi. Tätä paikkaa voi lämpimästi suositella ja itsekin tulemme varmasti uudestaan. Ravintolan asiakkaat voivat jäädä laiturin yöksi, joten täällä veneilijä voi nauttia myös A-oikeuksista.

www.gulavillan.fi

www.visitespoo.fi/fi/palvelu/iso-vasikkasaari

Teksti ja kuvat Mika Back

HELSINGIN MERIPELASTUSYHDISTYS

HELSINGFORS SJÖRÄDDNINGSFÖRENING

www.meripelastus.fi/helsinki